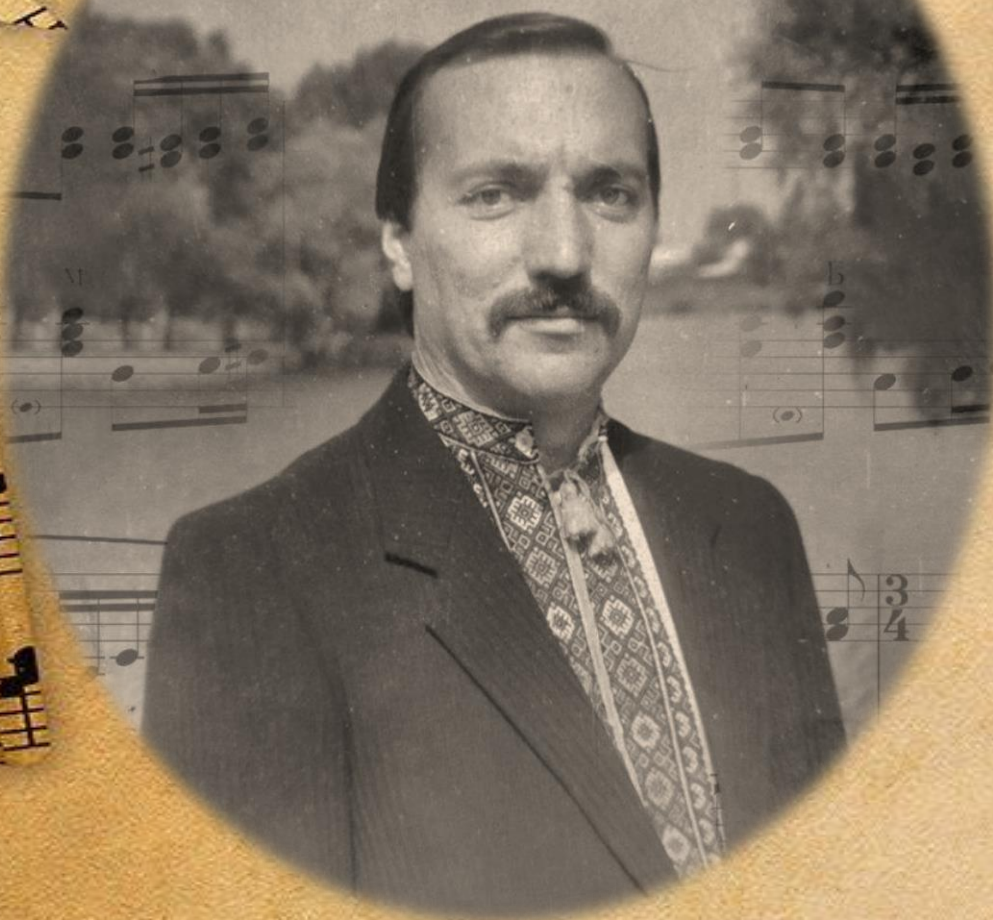

**Його душа
живе в піснях**

КЗ "Березнівська міська публічна бібліотека"

Березнівська центральна бібліотека

Його душа живе в піснях

**(70 років від дня народження
Федора Васильовича Гощука)**

Біобібліографічний нарис

2025

УДК 908:011]821.161.22«19/20»(477.81)
Г 57

Його душа живе в піснях : до 70 річчя від дня народження Федора Васильовича Гощука : біобібліографічний нарис / Березнівська центральна бібліотека ; уклад. О. І. Гурин. – Березне, 2025. – 20 с.

Біобібліографічний нарис присвячений Федору Васильовичу Гощуку - заслуженому працівнику культури України, лауреату обласної мистецької премії ім. Германа Жуковського, композитору і хоровому диригенту.

До видання включені матеріали про життя і творчість письменника, бібліографічний список виданих творів, публікації в періодичних виданнях.

Нарис рекомендований учням загальноосвітніх шкіл, студентам, бібліотечним працівникам, викладачам літератури та всім, хто цікавиться літературною Березнівщиною.

Життя та творчість Федора Гощука

*Музика надихає весь світ, постачає душу крилами,
сприяє польоту уяви; музика надає життя і веселощі
всьому існуючому. Її можна назвати втіленням всього
прекрасного і всього піднесеного...*

Федір Гощук

19 липня 2025 року мав би відзначити своє 70-річчя Федір Васильович Гощук (1955-2016), Заслужений працівник культури України, лауреат обласної мистецької премії ім. Германа Жуковського, композитор і хоровий диригент, чий творчий і життєвий шлях пов'язаний з Березнівським краєм. Так рано пішов митець із життя, залишивши по собі нащадків, творчу спадщину і пам'ять у серцях тих, хто його знав.

Народився 19 липня в селі Ділове Рахівського району Закарпатської області. Це за 20 кілометрів на південь від Рахова, на березі річки Тиси за 50 метрів від українсько-румунського кордону біля підніжжя майже двокілометрової вершини гори Піп Іван.

Мальовнича закарпатська природа, лісисті гори, полонини, швидкоплинна Тиса та стрімкі потічки – ось та територія, де минали безтурботне дитинство і романтична юність. Любов до музики починалась із захоплення красою цього краю, барвистими народними традиціями, танцями і запальною музикою. Із замилюванням і заздрістю шестирічний малюк міг годинами слухати, як на весіллях вигравали на гармошці сільські парубки.

А благословив у неповторний світ мелодій Федю рідний дядько, який якийсь помітив, як малий сидів під столом і на подушці імітував гру на гармошці. Розчулився і подарував дитині маленький акордеон. Радощів було безмежно і хлопець самотужки навчився грати на інструменті.

Трохи згодом почав писати вірші і музику до них. Уже в десятому класі мав чималу добірку власних творів. У родині співали всі – батько, мати, брат і сестра. Великий вплив на вибір шляху у музику стали розповіді матері про рідного дядька

– чудового скрипаля, відомого поета-сатирика Івана Рознійчука, який виступав під псевдонімом Марко Бараболя.

Мати дуже хотіла, щоб син став музикантом. Її бажання співпали із його мріями і Федір став музикантом.

Коли доводилось у нечасті і короткі дні гостини бувати на рідному Закарпатті, любив обов'язково, хоч на годину завітати в гори до стрімкого потоку. Тут, серед гінких смerek йому так добре почувалося. Вслухаючись в їх неповторні пісні він на мить повертався у своє незабутнє дитинство, звідки виніс велику любов до народної творчості, свого напрочуд пісенного краю.

Пригадувалось, як чотирнадцятилітнім підлітком на день народження матусі потайки підготував їй сюрприз. Бо не міг так гарно здоровити, як це робили старші, бо не міг їй купити дорогий подарунок. А у юному серці виносив пісню – просту і щирю. Коли зібралися усі в оселі, Федя заспівав про свою повагу і любов до нені. І сльози радості забриніли на очах у мами. Вона обняла хлопця і тихо мовила: *«Дякую тобі, синочку, за подарунок, він мені наймиліший і найлюбіший. Нехай пісні добра і любові завжди живуть у твоєму серці.»*

Це благословення виявилось пророчим. Бо після закінчення школи юнак вступив до Ужгородського музичного училища. По закінченню працював за фахом. Згодом навчався в Рівненському інституті культури.

Так вже склалося, що доля пов'язала закарпатця з Поліссям, точніше з Березнівським районом. І, мабуть, найперше тому, що хлопця щиро причарувала гарна дівчина Рая із Зірного, теж професійний музикант, яка й стала його дружиною. А ще, перебуваючи на переддипломній практиці у Березному молодий спеціаліст сподобався завідувачому районним відділом культури Анатолію

Рафаїловичу Люблінському, який і запросив Федора Васильовича вести самодіяльний народний хор районного будинку культури.

Від тої пори 30 років розвиток художньої самодіяльності в Березнівському районі пов'язані з ім'ям Заслуженого працівника культури Федора Гощука. Він керував народними аматорськими колективами – хорами районного будинку культури, центральної районної лікарні, вокальним ансамблем Зірненської тублікарні «Зорина», зразковим дитячим хором ЗОШ №2, жіночим хором вищого професійного училища №4. Ці колективи яскраво сяяли на музичному олімпі не лише району, а й області та України.

З великим ентузіазмом взявся молодий керівник за улюблену справу. І не зважаючи на своїх досить іменитих попередників, він зробив усе, щоб самодіяльний народний хор Березнівського районного будинку культури добув

нове оригінальне обличчя. Оновив репертуар, дещо змінив тематику творів. Віддавав перевагу народним мелодіям, які віддзеркалюють історію, звичаї нашого краю. Зарекомендував себе як невтомний збирач фольклору і здібний композитор. Чи не вперше

в області зазвучали зі сцени у виконанні березнівчан твори «Ще не вмерла Україна» та «Ой у лузі червона калина».

Із захопленням зустріли глядачі стрілецькі, чумацькі, козацькі пісні. Вважав їх справжніми перлинами народного мистецтва. У них сконцентрувалися порив народу до волі, його високі духовні якості. Федір Васильович говорив, що особливо його хвилювали стрілецькі пісні. «Адже кожна з них – довершений за формою і змістом твір, гідний зачарування найтоншого знавця фольклору. Ці пісні будять думку, серце, національні почуття. Із 60-річної своєї творчої біографії 30 років колектив працював під керівництвом Федора Васильовича Гощука. Березнівські ентузіасти хорового мистецтва неодноразово ставали лауреатами Всеукраїнських конкурсів, національна телекомпанія України транслювала передачі за їх участю.

Колектив успішно виступав на сценах Києва, Львова, Рівненщини, Волині, Білорусі та Польщі. Відомий композитор Леся Дичко на Всеукраїнському конкурсі народних хорів імені Порфирія Демущького високо оцінила виступ березнівського хору за складність виконуваного репертуару та притаманну цьому колективу манеру співу. Голова журі професор М. Гринишин відзначив зразковий підхід Федора Гощука до обробки народних пісень і їх оригінальне трактування. Хор «Богуш» – єдиний колектив в Україні, який тричі ставав лауреатом цього престижного конкурсу.

1995 році Федір Гощук удостоєний звання – Заслужений працівник культури України за вагомий внесок в розвиток української народної музики та хорового мистецтва. Він став наймолодшим здобувачем даного звання в Рівненській області.

Попри різні ролі і заняття, напевне, головною і улюбленою справою його життя було українське хорове виконавство. Тому не зміг відмовитися від пропозиції перейти на роботу до Вараша, де очікувались цікаві перспективи нового творчого проекту. Так у місті виник хоровий колектив, який було сформовано фактично з нуля. І всю цю різнолику і різнорівневу масу Федір Васильович згуртував, навчив не боятися складнощів народного співу.

За два місяці хор підготував і до Дня Конституції представив на суд глядача нові твори, які на сцені міста Вараш ще не звучали. Це були «Повертаюсь», «З туманом кохалася нива» на музику Федора Гощука і народна «Ой, із-за гори» в його ж обробці. А наступні урочистості з нагоди 15-ої річниці незалежності в концертній залі Палацу культури імені Лесі Українки відкривалися Державним гімном у виконанні хору. Також прозвучали нові пісні. Глядачі схвально зустріли появу цього колективу в місті. А серед відгуків особливо приємно було чути такий: «Ми, нарешті, побачили художній зміст».

Робота продовжилась навесні 2008 року, коли Федір Васильович прийшов на посаду директора музичної школи. Аматори народного хорового співу знову

зібралися, щоб відновити хорошу справу. Адже на той час у місті вже не було жодного хорового колективу. Завдання стояло велике і відповідальне: згуртуватися, відновити старий репертуар, відшліфувати, досягнути ансамблю і гармонії звучання, підготувати нові твори. Тому що вже в листопаді того ж 2008 року місто мало показати творчий звіт у рамках Всеукраїнського фестивалю народної творчості, який проводився згідно з указом Президента України. Репетиції проходили в атмосфері творчого пошуку, кропіткої роботи не стільки над музичним матеріалом, скільки над художнім змістом творів.

Початок 2009 року хор відзначив концертом, який зібрав неабияку аудиторію шанувальників. Вони змогли нарешті побачити отой самий художній зміст, який наповнює творчість аматорів-вокалістів під керівництвом фахівця високого класу. Було представлено різноманітний репертуар: від урочисто-пафосної «Місто енергетиків» до вибухово-запальної «Блудила по ринку», від жанрових «Вже весна» і «Прислав мій милий» до танцювальної «Ой, коли ж той вечір буде», від щемливо-ліричної «Калина зелена» до героїко – драматичної козацької «Соколи». І кожен виконуваний твір – це довершений образок зі своїм музичним дійством і емоційною кульмінацією у розкішному обрамленні супроводу оркестрової групи.

Той рік пройшов під знаком підготовки й участі у відповідальних заходах. Це були урочистості в обласному центрі з нагоди 18-ої річниці незалежності України 70-річчя утворення Рівненської області. А найвищою вершиною, взятою на той час новоствореним колективом, стала участь у заключному концерті творчого звіту майстрів мистецтв і народної творчості Рівненщини 4 вересня у Національному палаці мистецтва «Україна» в Києві. Про рівень, якого було досягнуто за такий короткий час, промовисто говорить той факт, що саме колектив разом із знаним в Україні і за її межами народним аматорським хором «Богуш» з міста Березне відкривав творчий звіт Рівненщини композицією «Україна непоборна» Федора Гощука на поезію Костя Вагилевича.

Створити хоровий колектив справа непроста. Але ще складніша його утримувати і розвивати. Окрім творчих постає безліч організаційних і матеріальних питань. Місце для репетицій? Сценічні костюми хористам, взуття? Музичні інструменти? Транспорт для поїздок? Кошти на відрядження? І безліч інших, без яких, на жаль, творчість не може існувати. Федору Васильовичу вдавалось завжди знайти порозуміння з владою, представниками депутатського корпусу, керівництвом атомної електростанції та ряду підприємств міста, щоб вирішувати ці питання. При цьому керівник постійно відстоював поважливе ставлення до аматорів народної творчості.

Своєю відданістю мистецтву, професіоналізмом і яскравим талантом Федір Васильович заслужив повагу і шану в артистів хору і оркестрової групи. До його фахової думки прислухалися музиканти – професіонали і аматори.

Не буде перебільшенням сказати, що понад тридцятилітню свою трудову діяльність Федір Гощук поклав на вівтар української пісенності і хорового

виконавства. Креативність мав неймовірну. Вважав, що до публіки потрібно виходити зі своїм, не схожим на інший, репертуаром. А якщо виконувати відому пісню, то неодмінно в своєрідній обробці. Тому хорові колективи Вараша і Березного, очолювані ним, мали неповторне творче обличчя і оригінальний та унікальний репертуар. Як автор власних творів і обробок народних пісень лише малу дециму опублікував у трьох збірках: «Птахом над Поліссям полечу» (Рівне, 1993), «І собі калину посадить» (Здолбунів, 1993 р.), «В госточки прийшли співаночки» (Київ, 2005 р.), «Повертаюсь» (Рівне, 2020), «Пісня про Вараш» (2023). Невпинно йде час. Як помах диригентської палички промайнуло життя маестро. 29 червня 2016 помер на 61 році життя від невиліковної хвороби. Людина полум'яного темпераменту, творчого неспокою відійшла у засвіти, залишивши по собі нев'янучу красу пісень поліського краю. Талановита людина, яка невтомною працею зробила себе.

Я над Поліссям птахом полечу
В нестримнім леті дужо і велично,
Крильми обійму отчину свою
І присягну на вірність вічну

Гощук Ф. «Рідна сторона»

Про великого популяризатора чудової української пісні березнівчанам нагадуватиме пам'ятна дошка, відкрита 2017 року на приміщенні районного будинку культури.

А присвоєння у 2019 році імені Федора Гощука хоровому колективу центру дозвілля міста Вараша віримо – збереже пам'ять про вклад митця у розвиток українського народного хорового мистецтва.

Інтернет

Спомин про Федора Гощука

З Федором Гощуком я познайомився під час навчання в Ужгородському музичному училищі. На другому курсі до нас, восьмикласників, приєдналась група старшокласників, і серед них був Федір, який як раз повернувся з армії, щоб продовжити своє навчання на хоровому відділенні. Пригадую своє перше враження від нього: він виглядав як справжній гуцул - міцний хлопець, дуже позитивний, з довгим волоссям та гітарою через плече. У нього був дуже гарний голос - потужний тенор. Одразу було помітно його беззаперечну схильність до творчості, адже окрім навчання, він разом з друзями постійно слухав та творив власну музику.

У нас була дуже тепла, дружня атмосфера на курсі. Ми багато часу проводили у спілкуванні, спільних подорожах та музичних виступах. Так на одному з концертів в музичному училищі ми виконували композицію «Пісня про пісню», слова до якої написав Федір, а музику - його близький товариш та одногрупник Василь Петішко.

Федір постійно грав в різних музичних групах. Знаю, що й після завершення навчання, коли він повернувся на рідну Рахівщину, а пізніше переїхав до Рівненської області, його активна музична діяльність безперервно тривала. Поступово від керівництва вокально-інструментальними ансамблями він повністю перейшов до народного хорового мистецтва, якому і присвятив основну частину своєї творчої діяльності.

Ще в музичному училищі він був дуже активний та впевнений в собі. Федір завжди вмів вести за собою та об'єднувати людей навколо себе та своєї музики. Це вміння, беззаперечно, допомогло йому створити так багато творчих колективів, які, під його керівництвом, успішно виступали на кращих музичних сценах України та перемогали в престижних хорових конкурсах.

Після навчання наші життєві дороги, на жаль, розійшлися. Лише через сокурсників мав можливість дізнатися якусь інформацію про Федора та порадіти за його успіхи як хорового диригента та композитора.

І хоча нам вже не доведеться зустрітися, залишилися мої світлі згадки про наші спільні студентські роки. Та ще одним спомином про Федора буде для мене ця збірка творів для народного хору, куди увійшли як його обробки українських народних пісень, так і авторські композиції. На цих сторінках закарбована частинка його таланту, безмежної любові до музики, батьківщини, природи та людей. Тут є віднайдені старовинні поліські музичні мотиви, чуттєві авторські романси та патріотичні мелодії, які прославляють нашу державу та її славу історію. Сподіваюсь, ці пісні розлетяться Україною та звучатимуть ще багато-багато років на згадку* про Федора Гощука.

*Еміль Сокач
Народний артист України,
художній керівник і диригент
камерного хору «Сапіуз»
управління культури Закарпатської
обласної адміністрації*

Деякі слова про Федора Гощука

Гортаючи сторінки біографії Федора Гощука, переконуєшся у беззаперечному покликанні його особистості до мистецтва. А познайомившись з творчими доробками майстра переконуєшся у таланті митця.

А розпочалося все ще змалечку у гірському селі, Ділове Рахівського району, що на Закарпатті, де сама природа формувала дитячий світогляд Федора. Його романтична натура проявлялася у власних віршах та непереборному бажанні творити музику. Далі було невпинне навчання - спочатку в Ужгородському музичному училищі, а далі - в Рівненському інституті культури.

Творчий шлях Федора Гощука пролягав через усю Західну Україну - від Закарпаття до Полісся. Тридцять років своєї професійної діяльності від присвятив

популяризації народного хорового мистецтва та української пісні на теренах Рівненської області. За цей час створив декілька хорових колективів, об'єднав сотні співаків – любителів народної музики, полонив серця тисяч глядачів, які бачили виступи його колективів на українській та зарубіжній музичній сцені.

Федір Гошук особливу увагу приділяв підбору музичного репертуару для своїх колективів. Велике натхнення черпав у забутому місцевому фольклорі, тому його хористи з неприхованим задоволенням виконували його обробки українських народних пісень. Також багато писав власних пісень. Впродовж років тісно співпрацював з місцевими поетами - Павлом Рачком, Борисом Боровцем, Надією Ярмолюк та Григорієм Цариком. Багато цікавих музичних композицій з'явилося завдяки тісній творчій дружбі з автором численних поетичних та музичних збірок, українським хоровим диригентом, художнім керівником Поліського державного ансамблю пісні і танцю «Льонки» Іваном Сльотою.

Дане видання дає можливість познайомитися з хоровою творчістю митця, з його ідейним спрямуванням, художньо-творчим мисленням. Впевнений, що українські хорові диригенти знайдуть в цій збірці матеріал для натхнення та поповнення свого репертуару, а для майбутніх музикантів, які мають прагнення піднести українську пісню на новий рівень, творчість та життєвий шлях Федора Гошука стане зразком для наслідування та пошанування.

У свій час відомий хормейстер С. Казачков зазначив: «Насправді, рідко хто здогадується, на що здатний скромний, «звичайний» таланти, що не володіє генієм видатних майстрів, але опонукований творчою пристрасстю, керований законами художньої честі, озброєний знаннями і досвідом попередників той, що прагне до правди мистецтва, безкомпромісний в боротьбі за неї. Цьому можна і необхідно навчатися. Напрямок, по якому пройшли багато великих - відкритий нині. Кожний іде по-своєму, своїм темпом, своїм стилем, в міру дарованих Богом можливостей». Федір Гошук пройшов свій шлях достойно, залишивши по собі значну музичну спадщину, яка є його внеском у велику справу всіх українських митців - берегти українську культурну спадщину, шанувати традиції та творити нову музику, яка покаже всьому світові щирі українську мелодійну душу.

Дмитро Радик

*Заслужений діяч мистецтв України,
професор НМАУ*

імені П. І. Чайковського

Пісня його доля

Коли слухаєш цей відомий хоровий колектив із Березного, яким керує Федір Гошук, то радієш за тих людей, які свій вільний час присвячують пісням. А в них — любов до рідного краю, щирі слова про кохання, про віковічні дружні сімейні стосунки... Хочеться цим людям вклонитися за працю і мелодійні наспіви, у яких пропагується пісенна спадщина нашого зеленого Полісся. А ще сам керівник і члени колективу по краплині збирають, записують і широко доносять до слухача ці

перлини душі людської. Хористи часто виступають не тільки на сценах району і області, але й запрошуються на різні святкові концерти у столицю України. Вони — переможці багатьох фестивалів та конкурсів, учасники передачі «Сонячні кларнети», а не так давно хоровий колектив став лауреатом Всеукраїнського конкурсу «Український народний спів», який проходив в м. Києві.

— Народні пісні — це справжня краса пісенного мистецтва, — говорить Ф. В. Гошук. А тому в нашому репертуарі вони переважають, бо тісно пов'язані з нашою місцевістю і відображають історію, звичаї і традиції людей нашого регіону.

Сам Федір Гошук народився на Закарпатті, закінчив Ужгородське музичне училище, а потім Рівненський інститут культури. Він щедро наділений музичним даром і пісня стала для нього долею на все життя.

Пригорнімося серцем до його пісні і нам стане веселіше у буднях і, може, будемо добрішими і уважнішими один до одного.

*Богдан СТОЛЯРЧУК,
член Всеукраїнської спілки краєзнавців,
завідуючий струнно-смічковим відділенням
Рівненської дитячої музичної школи №1 ім. М. В. Лисенка.*

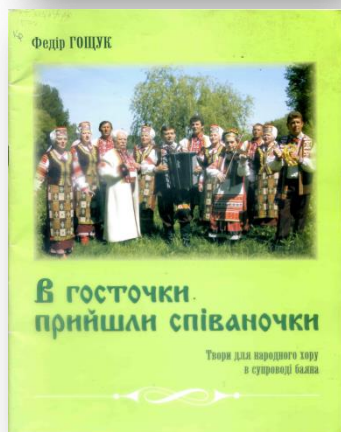
Твори Федора Гощука

*Для людини з талантом і любов'ю до праці не існує
перешкод*

Людвіг ван Бетховен

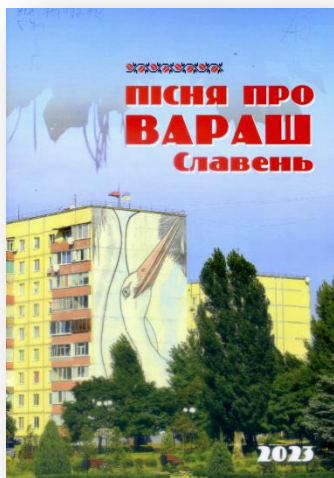

Гошук Ф. І собі калину посадить : оригінальні твори та обробки українських народних пісень / Ф. Гошук. - Березне : районна друкарня, 1993. - 57 с. : муз. тв.

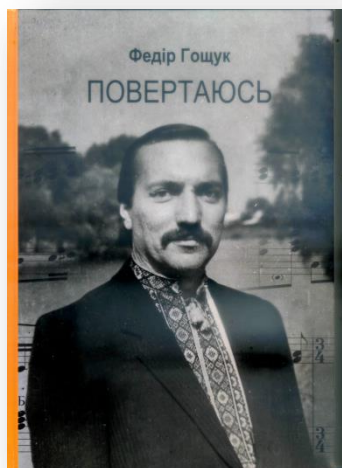

Гошук Ф. В госточки прийшли співаночки : твори для народного хору в супроводі баяна : до 20-річчя творчої

діяльності в Березнівському народному хорі "Богуш" / Ф. Гощук. - К. : Муз. Україна, 2005. - 64 с. : муз. тв.

Гощук Ф. Пісня про Вараш : славень / Ф. Гощук, П. Комнацький. - Вінниця : Твори, 2023. - 6 с. : муз. тв.

Гощук Ф. Повертаюсь. Твори для народного хору. - Рівне : ПП «Формат-А», 2020. 104 с.: іл., нот.

Видання містить оригінальні твори Федора Гощука та обробки українських народних пісень з репертуару народного аматорського хору «Богуш» Березнівського районного будинку культури та Вараського народного аматорського хору імені Федора Гощука. Збірка призначена для спеціалістів в сфері народної хорової музики та історії українського музичного мистецтва.

Видано в рамках проекту «Відзначення 65-річчя з дня народження українського композитора та диригента Гощука Федора Васильовича» за підтримки Українського культурного

фонду.

Антонюк М. Федір Гощук - "Повертаюсь" / М. Антонюк // Надслучанський вісник : Березнівська районна газета. - 2022. - **№ 44/3 листоп./**. - С. 1.

Про презентацію книги Федора Гощука "Повертаюсь" - композитора, художнього керівника, хорового диригента, заслуженого працівника культури України, лауреата обласної мистецької премії ім. Германа Жуковського, яка відбулася в читальному залі міської бібліотеки Березного, що у Рівненському районі.

Бондаренко Т. Недоспівана пісня митця / Т. Бондаренко // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - **№ 50/4 лип./**. - С. 3.

Спогади про композитора, музиканта, поета Федора Васильовича Гощука з міста Березне та захоплення його мистецьким талантом

Ваш вихід, маестро. Крок у безсмертя // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 45/5 листоп./ . - С. 10.

На Рівненщині триває мистецький проєкт присвячений пам'яті композитора та диригента Федора Гощука з нагоди 65-річчя з дня його народження за підтримки Українського культурного фонду

Воробей М. Над Поліссям птахом полечу : спомин про композитора Федора Гощука / М. Воробей // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2020. - № 30/23 лип./ . - С. 3.

Спогади про композитора, музиканта, поета Федора Васильовича Гощука з міста Березне та захоплення його мистецьким талантом

Воробей М. Унікальна подія в літопису культури Вараша / М. Воробей // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2019. - № 30/25 лип./ . - С. 6.

Про присвоєння імені Федора Гощука "Народному аматорському колективу" центру дозвілля відділу культури та туризму міста Вараш

Воробей М. Недоспівана пісня / М. Воробей // Вісті Рівненщини : Газета обласної Ради. - 2016. - №31/5 серп./ . - С. 7.

Про директора Кузнецовської музичної школи, художнього керівника аматорського колективу - народного хору центру дозвілля "Лісова пісня", члена Спілки композиторів України Федора Васильовича Гощука із Кузнецовська (Вараш) Рівненської області

Воробей М. Зірки не гаснуть / М. Воробей // Вісті Рівненщини : Газета обласної Ради. - 2017. - №27/7 лип./ . - С. 16.

У музичній школі міста Вараш відбувся концерт-спогад "Зірки не гаснуть", присвячений пам'яті заслуженого працівника культури України, директора музичної школи, керівника народного аматорського хору Федора Васильовича Гощука

Гощук Ф. Березнівські співаки полонили серця польських глядачів / Ф. Гощук // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2007. - N137/138/ 1 грудня. - С. 3.

Березнівчани побували у Польщі на шістнадцятому фестивалі української культури "Підляська осінь - 2007"

Пилипчук Я. Відкрито меморіальну дошку Федору Гощуку / Я. Пилипчук // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - N 56/25 лип./ . - С. 2.

На приміщенні Березнівського районного будинку культури відкрили пам'ятну дошку великому популяризатору української пісні Федору Васильовичу Гощуку

Рачок П. Його душа живе в піснях / П. Рачок // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - **№ 48/27 черв./**. - С. 3.

Про заслуженого працівника культури України, члена Спілки композиторів України, колишнього художнього керівника і диригента народного аматорського хору Березнівського РБК "Богущ" Федора Васильовича Гощука

Інтернет-ресурси

Гощук Федір Васильович [Електронний ресурс]. // Вікіпедія : сайт. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org>. - (Дата звернення 18.07.2025) . – Назва з екрана.

Гощук Федір Васильович [Електронний ресурс]. // Facebook : сайт. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/hoschuk/>. - (Дата звернення 18.07.2025) . – Назва з екрана.

Гощук Федір Васильович [Електронний ресурс] //Український музичний світ : сайт. – Режим доступу: <https://musical-world.com.ua/artists/goshhuk-fedir-vasylovych/> - (Дата звернення 18.07.2025) . – Назва з екрана.

«Над Поліссям птахом полечу». Спомини про композитора Федора Гощука[Електронний ресурс] //Володимирець.City : сайт. – Режим доступу: <https://volodymyrets.city/blogs/90190/nad-polissyam-ptahom-polechu-spomini-pro-kompozitora-fedora-goschuka>.- (Дата звернення 18.07.2025) . – Назва з екрана.

Федір Гощук Піснями живу і мрію [Електронний ресурс] // Town image studio : сайт. – Режим доступу: <https://townimage.com.ua/Projects-item/fedir-goshuk-pisnyami-zhivu-i-mriyu>- (Дата звернення 18.07.2025) . – Назва з екрана.

Федір Гощук [Електронний ресурс] //Офіційний сайт.– Режим доступу : <https://hoschuk.com/>. – (Дата звернення 18.07. 2025) . – Назва з екрана.

ФОТОСВІТЛИНИ

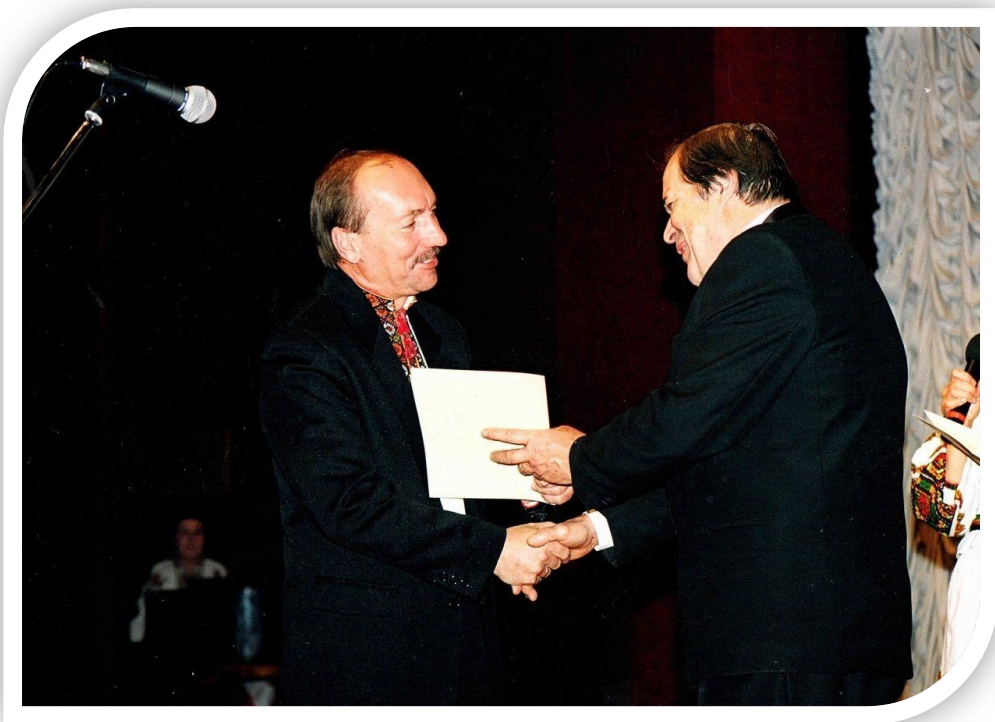

**Березнівський хор, Київ,
ВДНХ, 1986 рік**

Березнівський хор, 1990 р.

**Березнівський хор на конкурсі ім.
П. Демуцького**

Ф. Гошук та А. Авдієвський

Вараський хор

Вараський хор на конкурсі ім. П. Демущького

Березнівський хор на відкритті меморіальної дошки

Зміст

Життя та творчість Федора Гощука	5
Спомин про Федора Гощука	9
Декілька слів про Ф. Гощука	10
Пісня його доля	11
Твори Федора Гощука	12
Інтернет – ресурси	15
Фотосвітлини	16

